

Карантин, освіта та інша дистанційна діяльність

Ми починаємо досить невпевнено виходить із тих тенет, в які загнав усіх карантин. До останнього усі вважали, що це станеться з ким завгодно, але не з нами. Проте, коли «грянув грім», він застав нас зовсім не налаштованими, не організованими до дистанційної праці і не тільки конкретно кожного викладача, фахівця та будь-кого, хто мав працювати майже цілодобово у Інтернеті, але й не пройшли перевірку й самі дистанційні системи в університетах, освітніх установах, які мали б забезпечити цілодобову безперебійну роботу з учнями та студентами. І тут слід говорити не тільки про те, що не були готові до такого перевантаження більшість університетських дистанційних систем в Україні, але й студентів, міста і села, куди вони вимушені були в період карантину повернутися. І якщо деякі студенти якось мали змогу спілкуватися по мобільному Інтернету з викладачами, то хтось й не мав ні таких телефонів, ні Інтернету зовсім. Бо ніхто ніколи не очікував, що настане такий час, що знання можна отримати тільки за допомогою Інтернету. Тому викладачі шкіл, вишів, учні та студенти мали налаштовуватися на новий стиль отримання знань та ще й оцінювання якості розуміння того, що навіть не доходило та не сприймалося у такий спосіб подання.

Карантин, показав нам усім цілу низку проблемних аспектів, до яких не готові ні школи, ні виші, ні їх викладачі, ні учні та студенти. Якщо замість надання конкретної допомоги в організації проведення дистанційного навчання, перегляду навантаження на кожного викладача, котрий мав працювати цілодобово зі студентами різних країн, більшість вишів видавали тільки накази, щодо термінів продовження карантину та праці в рамках існуючих зовсім неопрацьованих дистанційних платформ. Тут слід говорити й про те, що саме Міністерство освіти та науки не має ні нормативної, ні законодавчої, ні методичної бази, яким чином слід застосовувати дистанційне навчання, а там більше проводити за цією системою оцінювання та атестацію студентів. Тобто уся відповідальність, як і завжди, перекладається на самі виші, а точніше сказати - на гарантів освітніх програм, за якими отримуються такі знання.

Тому бажаємо усім освітянам, котрі несуть добрі, розумні і так необхідні знання у маси, наснаги та продовжувати доводити, напередодні нової приймальної компанії, усім майбутнім абітурієнтам, що ваш виш найліпший, а ви самі найкращі професіонали, котрі попри всі умови створені в нашій країні переважно навчатися за кордоном, доказувати доцільність отримувати професійні знання у себе! Бо ще й досі наша освіта є найкращою, й наші випускники – є професіоналами, котрі працевлаштовуються по всьому світу. І запрошуємо усіх випускників до наших вітчизняних вишів! Бо немає ніде краще своєї української освіти!

Головний редактор науково-виробничого
журналу «Часопис економічних реформ»

Т.В. Калінеску